

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Iurie Bejenaru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de partea vătămată Ivanov Svetlana și inculpatul Lozan Mihail, împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Lozan Mihail Feodosie,

născut la 27 septembrie 1958, originar din s. Cucuruzeni, r-nul Orhei, domiciliat pînă la reținere în or. Orhei, str. Nucarilor 6.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 16 aprilie 2013 - pînă la 19 decembrie 2013 (instanța de fond);

2. de la 31 ianuarie 2014 - pînă la 10 martie 2014 (instanța de apel);

3. de la 27 mai 2014 - pînă la 15 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 19 decembrie 2013, Lozan Mihail a fost condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunile civile au fost admise parțial și s-a dispus încasarea de la Lozan Mihail în beneficiul Judecătorei Orhei, prejudiciul material în mărime de

47887 lei, iar în beneficiul lui Ivanov Svetlana prejudiciul moral în sumă de 30000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Lozan Mihail la 21 noiembrie 2012, aproximativ la ora 18⁰⁰, conducând automobilul de model „Toyota Corolla”, cu nr/î OR MJ 799, deplasându-se pe traseul M-2 Chișinău-Soroca, ajungând la intersecția cu drumul de acces spre spitalul de psihiatrie Orhei, încălcând prevederile art. 11 pct. f) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia: *„Conducătorul de vehicul, în timpul deplasării la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată, este obligat, să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului”,* precum și art. 45 alin.(1) lit.a), b), d) al RCR, care prevede că, *“Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră,* și art. 45 alin.(2) al RCR, ce stipulează că, *în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului,* unde a tamponat pietonul Ivanov Sv. care traversa partea carosabilă regulamentară, de la stînga spre dreapta, conform semnului de deplasare a automobilului, în zona de acțiune a indicatorului rutier 5.50.1 – trecere pentru pietoni, purtînd în brațe minora Ivanov An. a.n.2012.

În rezultatul tamponării părții vătămate Ivanov Sv., potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 345/D din 12.12.2012, acestea i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar minorei Ivanov A., vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat și inculpatul Lozan M., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, din motivul blîndeții pedepsei, și anume instanța de fond a stabilit pedeapsa contrar prevederilor art.16, 61, 75 Cod penal, neținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care se atribuie la categoria celor grave, de condițiile comiterii accidentului manifestat prin neglijență cît și prin sineîncredere exagerată la trafic, nerecuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Prin urmare pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă, iar instanța nu a prezentat careva argumente

convingătoare, care ar motiva soluția dispusă, astfel fiind ignorate prevederile legii penale, suferințele părților vătămate, atât materiale cât și morale, precum și cerințele prevăzute la art. 90 Cod penal.

- inculpatul, casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei complementare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen minimal, iar acțiunea civilă să fie lăsată fără examinare, cu posibilitatea examinării ulterioare în ordinea procedurii civile. În argumentare a menționat că instanța nu a dat apreciere corespunzătoare probelor și anume că el nu a încălcat prevederile art.11, 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, partea vătămată se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat în procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, stare ce a făcut-o pe victimă să apară brusc în fața automobilului, el se deplasa cu o viteză de 50 km/oră, fapt confirmat de 3 martori ocular, prin urmare se deplasa cu viteza minimală. Referitor la încasarea acțiunii civile a menționat că automobilul la procurare a fost asigurat, astfel în baza acestei asigurări despăgubirile revin asiguratorului, deoarece obligația de bază a asiguratorului este de a plăti indemnizația de asigurare la producerea cazului asigurat. Totodată, a invocat că nu este de acord nici cu suma prejudiciului moral încasat în beneficiul părții vătămate, deoarece el le-a recuperat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2014, au fost admise apelurile acuzatorului de stat și al inculpatului, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- lui Lozan Mihail condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit.a) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis. Acțiunea civilă a părții vătămate Ivanov Sv. privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției instanța a conchis că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionînd că Lozan M. a săvîrșit infracțiunea imputată.

Referitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a menționat că acțiunile inculpatului au atentat în mod direct asupra vieții părții vătămate, fiind prejudiciată în mod semnificativ starea de sănătate a părții vătămate Ivanov Sv. și minorei Ivanov A., prin urmare instanța urmează a aplica o pedeapsă reală sub formă de închisore, la un termen minim prevăzut de sancțiunea legii penale. Cît privește argumentele inculpatului în vederea micșorării termenului pedepsei complementare, deoarece automobilul este unicul mijloc de întreținere, de care are nevoie, instanța de apel le-a considerat irelevante în raport cu circumstanțele cauzei.

Totodată, în ce privește cerințele inculpatului referitor la examinarea în ordine civilă a acțiunii civile înaintată de către Judecătoria Orhei, instanța le-a considerat neîntemeiate, menționînd că prin contractul nr. 91 de achiziționare a mărfurilor din 16.12.2011 SRL "Continet" în calitate de vânzător a vîndut și a livrat, iar cumpărătorul - Judecătoria Orhei a recepționat și a achitat prețul pentru automobilul de model "Toyota Corolla" în sumă de 199 990,00 lei. Prin urmare, instanța de fond corect a reținut prejudiciul de natură patrimonială cauzat părții civile, constatînd că, urmare a accidentului produs din vina inculpatului automobilul în cauză a fost avariat, iar potrivit actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 271/02 A din 11.02.2013 și a raportului de evaluare a pagubei nr. 271/03 A din 22.02.2013 se atestă că, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului de model "Toyota Corolla" cu n/î OR MJ 799, constituie 65 442,27 lei.

În cadrul cercetării judecătorești, partea civilă Judecătoria Orhei a înaintat cererea privind concretizarea cuantumului prejudiciului material cauzat prin infracțiune, prin care solicită încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 47 887 lei și a celui moral de 10 000 lei.

Respectiv instanța de fond întemeiat a încasat de la inculpat în beneficiul Judecătoriei Orhei suma de 47 887 lei, cu titlu de prejudiciu material, sumă care a fost achitată pentru reparația automobilului de model "Toyota Corolla".

Totodată, instanța a menționat că în cadrul ședinței instanței de apel partea vătămată Ivanov Sv. a solicitat încasarea prejudiciului material fără a indica exact suma, pe cînd în cadrul urmăririi penale ultima a invocat că în urma producerii accidentului rutier a suportat cheltuieli pentru tratament medicamentos în mărime de 30 000 lei.

Astfel, luînd în considerație că partea vătămată Ivanov Sv. nu a concretizat suma prejudiciului material suportat, iar pentru concretizare este nevoie de termen suplimentar, în vederea evitării tergiversării examinării cauzei, instanța urmează să admită în principiu cerințele părții vătămate, referitor la încasarea prejudiciului material, lăsînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

La fel, instanța a conchis că la aprecierea daunelor morale încasată în beneficiul părții vătămate, Ivanov Sv., constată că acestea sunt proporționale cu suferințele fizice cauzate, care a suferit o perioadă îndelungată de spitalizare și intervenții chirurgicale traumatizate, astfel, este justificat cuantumul de 30 000 lei, sumă apreciată în acord cu interpretarea jurisprudenței naționale, cât și europene.

Repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, este apreciată ca fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune repararea integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății victimei, a naturii și duratei acestora.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar partea vătămată Ivanov Svetlana și inculpatul Lozan Mihail, care au solicitat:

- partea vătămată, invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea hotărîrii contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, cu aplicarea în privința lui Lozan M. a prevederilor art. 90 Cod penal, invocînd că hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii. Inculpatul i-a restituit prejudiciul material încă în cadrul urmăririi penale, care a achitat costul intervențiilor chirurgicale. Dînsa a fost de acord cu sentința instanței de fond privind condamnarea inculpatului la o pedeapsă condiționată, fapt ce i-ar permite angajarea în cîmpul muncii, pentru a-i putea recupera ulterior și prejudiciul moral. Consideră, că prin decizia instanței de apel, a fost lipsită de posibilitatea de a-i fi restituit prejudiciul moral. Astfel, pedeapsa penală urmează să corecteze și să reeduce persoana, dar nu să o distrugă.

- inculpatul Lozan M., care, invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu aplicarea art. 90 Cod

penal, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen minimal, iar acțiunea civilă să fie lăsată fără examinare, cu posibilitatea examinării ulterioare în ordinea procedurii civile. Recurentul a invocat că și-a recunoscut vina și regret de cele săvârșite, iar instanța de apel prin privarea sa de libertate și de dreptul de a conduce mijloace de transport i-a creat o situație dificilă la angajarea sa la serviciu, precum și la recuperarea prejudiciului încasat în favoarea părții vătămate. Nu este de acord cu faptul că instanța nu a stabilit față de el circumstanțe atenuante și anume că a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, recunoașterea vinovăției și recuperarea parțială a prejudiciului. Prin urmare, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că a recuperat în întregime prejudiciul material cauzat părții vătămate Ivanov Svetlana, astfel instanța de apel a stabilit și a admis acțiunea civilă a părții vătămate precum că i-a fost cauzat prejudiciu material de 30 000 lei. Totodată, a menționat că se află în dificultate de a recupera la moment și prejudiciul cauzat Judecătoriei Orhei, deoarece a fost concediat și nu are posibilitate să se angajeze. Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal și anume că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pentru prima dată a fost atras la răspundere penală, soția nu este încadrată în câmpul muncii, iar instanța nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate.

La fel, a menționat că potrivit art. 225 Cod de procedură penală, dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

7. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că recursul părții vătămate urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar cel a inculpatului admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurenți și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a

agrava situația condamnaților.

Partea vătămată Ivanov Sv. și inculpatul Lozan M., au invocat în recursurile declarate ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, însă necătfînd la faptul că inculpatul face trimitere la art. 427 alin. (1) pct.6) CPP, în recurs a invocat că – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire*, temei prevăzut la alin.(8) al art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursurilor, nu sînt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, recurenții nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel.

În acest context, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, motivîndu-și soluția, care nu contrazice dispozitivul hotărârii sale, fiind expusă clar.

Totodată, Colegiul reține că atît partea vătămată Ivanov Sv., cît și inculpatul nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită lui Lozan M., și anume că s-a aplicat suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, precum și s-a aplicat pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lui Lozan Mihail în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost

stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Infracțiunea de comiterea căreia Lozan Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat (art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal), prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

La fel, instanța de recurs conchide, că instanța de apel, corect a exclus prevederile art. 90 Cod penal și a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa închisorii în aceste limite, aplicată inculpatului Lozan M. de către instanța de apel (3 ani închisoare), este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luînd în considerație, circumstanțele atenuante stabilite.

Cît privește argumentul inculpatului cu referire la soluționarea acțiunii civile înaintată de către Judecătoria Orhei, Colegiul penal lărgit, reieșind din materialele cauzei, constată că instanțele de fond și apel au adoptat o soluție greșită sub acest aspect, din următoarele motive.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărîri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Potrivit sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2013, instanța de fond, judecînd cauza, a dispus admiterea parțială a acțiunilor civile înaintate de Judecătoria Orhei și partea vătămată Ivanov Sv., cu încasarea de la Lozan M.:

- în beneficiul Judecătoriei Orhei, prejudiciul material în sumă de 47 887 (patruzeci și șapte mii opt sute optzeci și șapte) lei.

- în beneficiul lui Ivanov Sv., prejudiciul moral în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei.

Din textul deciziei instanței de apel, rezultă că, în latura civilă, instanța de apel a rejudecat cauza și a admis în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Ivanov Sv. privind încasarea prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea civilă. În rest, acțiunea civilă a fost menținută.

Potrivit art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile

prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.

Colegiul penal reține, că în temeiul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin:

1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală;

2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate;

3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală;

4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru:

1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia;

2) înmormântarea părții vătămate;

3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor;

4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

Astfel, Colegiul penal conchide că, potrivit art. 3 din Legea nr.414 din 22.12.2006 „Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”, obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a posesorului și utilizatorului de autovehicul pentru orice pagubă sau vătămare corporală produsă prin accident de autovehicul în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Art. 15 din Legea nominalizată, stipulează că asiguratorul acordă

despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratorului sau a utilizatorului de autovehicul, precum și în cazul în care, la data accidentului:

a) utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între posesor și asigurator.

Colegiul penal conchide că, în speță, automobilul implicat în accident de model „Toyota Corolla” cu nr/în OR MJ 799, a fost asigurat în baza poliței de asigurare obligatorie seria AG nr.0388244 anexă la contractul de asigurare nr. 18/388244 din 31.01.2012 asigurator fiind ÎM SIA „Moldasig” SRL.

Prin urmare, despăgubirile revin asiguratorului, deoarece obligația de bază a asiguratorului este *de a plăti indemnizația de asigurare la producerea cazului asigurat*.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 1410 Codului civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Astfel, avînd în vedere că acțiunea civilă nu este înaintată către partea ce urmează a avea calitatea de pîrît în prezenta cauză și care urmează să răspundă pentru prejudiciul cauzat, acestea urmau a fi înaintate împotriva ÎM SIA „Moldasig” SRL.

Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către partea vătămată Ivanov Maria urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar cel declarat de inculpatul Lozan M. să fie admis, cu casarea parțială a hotărîrilor instanțelor de fond și apel în latura civilă, rejudecată cauza, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea civilă înaintată de Judecătoria Orhei să fie lăsată fără soluționare.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct.1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de partea vătămată Ivanov Svetlana.

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Lozan Mihail, casează parțial sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2014, în latura civilă, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează.

Acțiunea civilă înaintată de Judecătoria Orhei, privind încasarea prejudiciului material se lăsa fără examinare.

Se explică părților dreptul de a se adresa cu acțiune în ordinea procedurii civile.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată la 12 august 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru